

dum, oduglig. *Hvad vill du göra, din a-a krukka, om jag tar dig i kragen? Du duger till ingenting, ditt a-a kråk. Mitt a-a nöt, så dum jag var!* — 4) (pop.) *Icke veta sitt a-aste råd*, vara alldeles rådlös.

ARMADA, -mä-, f. 1. (spanskt ord) Stor krigsflotta.

ARMADILL, armad'ill, m. 3. Se *Bälta*.

ARMATUR, --ür, f. 3. 1) Utrustning, i afseende på vapen. — 2) (fys.) Jernstycken, som äro fästade vid en magnet, för att öka dess kraft.

ARMBAND, n. 3. 1) Smycke i form af band, som bäres uppm handleden. — 2) (handtv.) Läder, som lägges om armen vid förgyllning af metaller.

ARMBINDEL, m. 2. pl. — *bindlar*. 1) (kir.) a) Bindel, hvori en skadad arm upp bäres. — b) Förband på ett armsår. — 2) Bindel, som i egenkap af utmärkelsetecken bäres om armen. — *Syn.* Armklåde.

ARMBORST eller **ARMBOST**, m. 2. Stor, fordom bruklig pillåge, med stock, handslag, sigte och tryckpinne, samt hjullås eller trissa, hvarmed han uppspändes. — *Ss.* *A-skytt*.

A n m. Ordet heter ursprungligen *Arborst*, af *ör* ell. *arf*. pil, och *bersa*, kasta.

ARMBROTT, n. 3. Kroppsskada, bestående deruti, att armpipan blifvit antingen till en del eller helt och hållet afbruten.

ARMBAGA SIG, v. r. 1. *A. sig fram*, ut, in, medelst tillhjälp af armågstötär skaffa sig rum att komma fram, ut, in. — 2) (fig.) Genom ingrepp i andras rättigheter på ett oblygt och oförsynt sätt bereda sig lycka och framgång.

ARMBÅGE, m. 2. pl. — *bågar*. Yttre delen af armleden, så kallad, emedan den, då armen böjes, bildar en båge. *Stöta med a-n. Stödja sig på a-n.* — *Ss.* *Armåbgmuskul*, -*nerv*, -*stöt*.

ARMBÅGSKENA, f. 1. Skena på en vapenrustning, som betäcker armåbågen.

ARMDYNA, f. 1. Dyna att hvila armen på.

ARMÉ, m. 3. Krigshär. [*Armée*.]

ARMÉKORPS, -*ökår*, m. 3. Af en kommanderande general anfordrad afdelning af en armé. [*Arméecorps*.]

A n m. Se *Korps*.

ARMERA, v. a. 1. 1) Beväpna, bevara. *A örlogsfloatan.* — 2) (fys.) Förse en magnet med vidfästade jernstycken, som öka dess styrka. *En a-d magnet.* — *Armerande*, n. 4.

ARMERING, f. 2. 1) Beväpnande, bevärande. — 2) Samteliga vapen och beväringpersedlar, som tillhöra t. ex. ett fartyg, en flotta, o. s. v. — 3) (fys.) a) En magnets stärkande genom vidfästade jernstycken. — b) Sjelfva dessa jernstycken.

ARMFIL, m. 2. Se *Bestöfvel*.

ARMFODER, n. 3. Foder i ärmarna på ett klädesplagg.

ARMFOTINGAR, pl. 2. (nat. hist.) Benämning på en Ordning af blötdjurens, skild ifrån de öfriga derigenom, att de dithörande djuren hafva två mjuka fransade armar vid munnen, den de kunna utsträcka.

ARMGRENIG, a. 2. (bot.) Kallas en stam, som har motsatta grenar, ställda parvis lika högt emot hvarandra, dock så, att det öfre paret alltid sitter korsvis emot det undre.

ARMHANDSKE, m. 2. pl. — *handskar*. Se *Långhandske*.

ARMHARNESK, n. 3. Rustning, som betäcker armen.

ARMHÅL, n. 3. Den öppning på ett klädesplagg, hvarigenom armen införes i armen.

ARMHÅLA, f. 1. Stället vid inre vinkeln af axelleden nedan under axeln, emellan armen och sidan af kroppen.

ARMHÅLK, m. 2. 1) Lösärm till fruntimmersklädningar. — 2) Lösärm, som nyttjas af handverkare m. fl., för att bevara ärmarna på sina kläder för nötning.

ARMKLÄDE, n. 4. Se *Armbindel*.

ARMKLÄNGE, n. 4. Klänge på vissa växter (såsom vinrankor, murgrön, m. fl.), hvarmed de fasthålla sig vid träd, vägg, påle, o. d.

ARMKNAPP, se *Armknapp*.

ARMKRAFT, f. 3. Den del af kroppskraften, som uteslutande tillhör armar. *Han brukade blott a-en dertill*.

ARMKUDD, m. 2. pl. — *kuddar*. Kudde att hvila armen på.

ARMELED, m. 3. Leden vid midten af armen, som skiljer öfverarmen ifrån framarmen, bildande å yttre sidan Armåbågen, å den inre Armvecket.

ARMLINNING, m. 2. Linning på nedre kanten af en ärm. Rättare Ärmlinning.

ARMLÅDER, n. 3. Läderstycke, hvarmed vissa handverkare betäcka armen till skydd under deras arbete.

ARMOD, n. 3. sing. Tryckande fattigdom, nöd.

ARMPIPA, f. 1. Det ihåliga, rörliga ben, som ger fasthet och stadga åt armen. *Öfre a-n* går ifrån axelleden till armleden och bildar öfverarmen. *Stora och lilla a-an*, två smala ben, som löpa jemte hvarandra, äro förenade af en senaktig hinna, och tillhöra framarmen.

ARMPLAGG, n. 3. Öfverplagg med armar. Rättast Ärmplagg.

ARMPOLYP, m. 3. 1) (kir.) Köttväxt, som satt sig vid armhålan. — 2) (nat. hist.) Ett slagte af Blomkorallerna.

ARMRING, m. 2. Ring af metall, som fordom brukades till armsmycke, hvilken sed ännu återfinnes hos vissa vilda folkslag.

ARMRÖRELSE, f. 3. 1) Rörelse med armen. — 2) Benämning på vissa gymnastiska rörelser med armen.

ARMSKENA, f. 1. Skena, tillhörande en vapenrustning, och som betäcker armen.

ARMSLANG, a. 2. Af en alns längd.

ARMSPANN, n. 3. Ett par armband.

ARMSPJELL, n. 3. En smal remsa, som insys öfver axeln, på skjortor, lintyg o. d.

ARMSPÄNNE, n. 4. Spänne, hvarmedelst armen på ett plagg hopfästes nere vid handleden.

ARMSTAKE, m. 2. pl. — *stakar*. Stor ljusstake med armar.

ARMSTARK, a. 2. Som har mycken styrka i armarna.

ARMSTJOCK, a. 2. Tjock som armen.

ARMSTOL, m. 2. Stol med armar, länstol.

ARMSTYCKE, n. 4. Stycke af en rustning eller ett plagg, som tillhör armen.

ARMSTYF, a. 2. Se *Armstark*.

ARMSTYRKA, f. 1. sing. Styrka i armarna. *Han har mycken a.*

A n m. *Armkraft* brukas såsom motsats till *krafterna* i de öfriga kroppens delar; *Armstyrka*, för att beteckna graden af en persons kraft i armarna, jemförelsevis med andra människor. Jfr. *Armkraft*.

ARMSTÖD, n. 3. Stöd för armen.

ARMSVAG, a. 2. Svag i armarna.

ARMSVETT, m. 2. sing. Svett, som utgår ur armhålan.

ARMT, adv. På ganska fattigt sätt, uselt.